

na něm; i odkazuje se na důvody napadeného usnesení. Pokud stěžovatelé poukazují na to, že průchod při vodění kola vyžaduje širšího prostoru, než má stezka v souzeném případě, stačí odkázati je na to, že žalobu zápůrčí podali i z důvodu, že bylo po stezce kolo voděno; tím sami doznávají, že vodění kola je možné. Rovněž nelze stěžovatelům přisvědčiti, že by hospodářský účel vodění kola byl v souzeném případě zcela rozdílný od původního určení. O tom by se dalo na příklad mluvit, kdyby šlo o kola dopravovaná do skladu nebo do prodejny kol.

Čís. 11054.

Zapsána-li knihovní přednost pro knihovní pohledávku před služebností doživotního požívání, váznoucí v dřívější položce, jest věřitel, jemuž byla postoupena přednost, oprávněn dosíci ze zavazené nemovitosti uspokojení své pohledávky bez ohledu na služebnost. Oprávněný ze služebnosti nemůže v tomto případě uplatňovati proti knihovnímu věřiteli, jemuž byla postoupena přednost, ani právo ze zákazu zcizení, jenž byl poznamenán v jeho prospěch v pořadí jeho služebnosti.

(Rozh. ze dne 3. října 1931, R I 681/31.)

Návrh na povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitosti soud první stolice zamítl, rekursní soud exekuci povolil. **Důvody:** Návrh na povolení vnucené dražby byl neprávem zamítnut proto, že prý na nemovitostech pod C I pro vdovu Annu F-ovou vázne zákaz zcizení a zatížení; vždyť podle knihovního výpisu byla pohledávce, která se vymáhá, přiznána přednost před právem vdovy zajištěným jen tímto zákazem, tak, že povolení navržené exekuce vnucenou dražbou nebrání žádná překážka ve smyslu § 94 čís. 1 kn. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud právem povolil navrženou exekuci vnucenou dražbou. Na základě prohlášení Anny F-ové ze dne 30. října 1930 byla na nemovitosti, o niž jde, pod pol. C 18 zapsána knihovní přednost pro vymáhanou pohledávku před služebností doživotního požívání, váznoucí pod pol. C 1 pro Annu F-ovou. Tomuto postoupení přednosti nelze rozuměti jinak, než tak, že Anna F-ová souhlasila i s tím, by vymáhající věřitel mohl dosíci za zavazené nemovitosti uspokojení své pohledávky bez ohledu na její služebnost. Jinak nemělo by postoupení přednosti pro věřitele ceny a výklad, jež mu dává dovolací kurs, nebylo by lze srovnati s obyčejí poctivého styku. Podle povahy věci bylo účelem knihovně poznamenaného zákazu zcizení, by bylo zabezpečeno právo Anny F-ové, jímž může ovšem volně nakládati. Ale tento zákaz, jenž vyhovuje sice podmínkám § 364 c) obč. zák. a platí jinak proti třetím osobám i při exekčním zcizení (viz rozhodnutí čís. 7617, 8544 sb. n. s.), nemůže

v tomto případě býti uplatňován proti vymáhajícímu věřiteli, jehož pohledávka podle knihovního stavu předchází se souhlasem Anny F-ové před jejím právem na doživotní požívání zavazene nemovitosti, tak jako by mu již od původu byla předcházela.

Čís. 11055.

Povinnost dráhy učiniti tam, kde to vyžaduje bezpečnost obecnstva a majetku, i taková bezpečnostní opatření, jež jí nebyla nařízena správními úřady, předpokládá, že bezpečnostní opatření nedostačují ani tenkrát, když osoby, jež utrpěly škodu, použily se své strany veškeré opatrnosti, již lze na nich podle § 1297 obč. zák. požadovati.

Nejde o zavinění dráhy, neslyšel-li řidič auta předzvánění při spouštění závor nejmodernějšího druhu, jež by byl slyšel, kdyby byl jel zvolna a počínal si tak opatrně, jak vyžadovala situace.

(Rozh. ze dne 3. října 1931, Rv I 1084/30.)

Žalobcovo auto bylo, přejíždějíc trať, zachyceno spouštěnými závorami a poškozeno. Žalobní nárok proti dráze na náhradu škody uznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Důvody: Soud nabyt přesvědčení, že železniční správa hrubou neopatrností zavinila úraz, který se přihodil žalobci, neboť: 1. při dnešní rychlé dopravě musí počítati s tím, že po silně používané silnici jezdí vozidla nejen rychlá, nýbrž i hlučící a uzavřená, v nichž již proto lze přeslechnouti předzvánění, které před spadáním závor 2 až 3 vteřiny ustane; 2. musí počítati s povětrnostními poměry, které právě tak jako hlukot motoru mohou způsobiti i u jiných vozidel přeslechnutí zvonění; 3. používá sice nejmodernějších zábran, ale přes to mají zábrany tu vadu, že se uzavírání břeven děje při dlouhém drátovodu značnou rychlostí; 4. za této situace neučinila zvláštní opatření, by vozidla v dostatečné vzdálenosti byla upozorněna na přejezd, kde se spouštějí závory z daleka, takže třeba vždy vzhledem k možnosti přeslechnutí při jízdě před zábranami zastaviti a vyčkati, zda snad nepředzvaní. Neučinila toto opatření, ač blízkost strážního domku svádí pasanty k úsudku, že nehrozí nebezpečí, poněvadž závory jsou patrně obsluhovány ze strážního domku a že, krátce řečeno, netřeba se obávati, že jim je někdo pustí z nenadáni na hlavu. Žalovaná strana, šetříc již pozornosti, s níž jest u člověka obyčejných schopností počítati, musila si uvědomiti, že za situace ad 1.—4. uvedené jest velmi pravděpodobná možnost poškození pasantů (§ 1297 obč. zák.). Žalovaná strana však toho nedbala a v tom jest její hrubá nedbalost. Žalovanou stranu nevyvíňuje poukaz na návestí upevněné na zábranách, upozorňující na předzvánění, neboť jest na prvý pohled patrné, že to jest opatření na frekventované silnici, kde jezdí automobily, nedostatečné, a že v konkrétním případě mělo býti učiněno takové opatření, by bylo v souladu s povinností železnice šetřiti dokonce zvýšené pozornosti v § 1299 obč. zák. jí uložené. Zábrany ne-